

צבט כחול-ירוק, מצח גבוה עם צלקת בצד שמאל, אף נשרי, יפה-תואר.
ההורים המודאגים, שהדפיסו את תיאור בנם בצירוף תצלומי, הפיצו את הפתקים המאורכים ב-2500 עותקים בכל הארץ. הם לא ידעו שבנם מוטל מת, בתוך בור, ליד בית-שמש.

ביום האחרון של השנה שעברה, ב-31 לי-צמבר, הבחינה רועת-צאן בגויה, שהיתה במרחק כמה מאות מטר מתחנת-המשטרה. חולצתו של המת היתה כרוכה סביב צווארו. המשטרה הודיעה לאב השכול, בשעה אחת בצהריים, על מציאת הגופה. כמה דקות אחרי כן ראה האב בעיתון את הכותרת אודות בנו: "זאב נחושטן התאבד!"

"זה לא יכול להיות!" צעק האב. "רצחו את בני!"

אולם הסמל סימן-טוב שמני דיוח אחרת: כמובן שזו התאבדות. הגיל היה סטודנט ונכשל בבחינות. הוא השאיר מכתב בו הודיע שהוא מתאבד.

פקד צבי טונה אף הוסיף: ליד הבור מצאו פחית של חומר-הדברה לנידול. כנראה שהוא שטה אותו.

האב המזועזע עמד על כך שבנו לא הת-אבד. "זה לא יכול להיות. הוא היה דתי. הוא לא היה עושה זאת. על קיברו אמרתי אתה נרצחת, בני!"

"בבוקר, לפני שיצא התלוצץ איתי" מס-פרת האם בדמעות, "וגם סיפר לי שירשם לאוניברסיטה לשנה הבאה. כשיצא מן הבית, הוא עוד זכר לקחת את המפתח. וזה היה כמה שעות לפני מותו!"

שמירת מציאות מדוקדקת. זאב נולד בארץ, שנות ילדותו ונעוריו הם סי-

נצרת

ליל הסכינים

כשהתקרב גילו של רפיץ אבו אלעסל לפנסיה, החליט לפתוח קיוסק במגרש שהש-תיך למשפחתו מנה שלושה דורות, ואשר נמצא מול קולנוע דיאנה. בנצרת. המיבנה אושר עלידי ועדת בניין ערים, קיבל רשיון. רפיץ פתח את הקיוסק, ויכל הלך לבישריו. שיקאגו בנצרת. יום אחד נכנס ל-קיוסק אלחוא ראגיא. הידוע כאיש-אגרוף אלים, בלוחית שני רצים. הוא החל להתגרות בקיוסקאי ולגוש, אך רפיץ זכר את אמרתו של נצרתי אחר, ולא ענה למחרפו דבר. לבסוף הסביר אלחוא את מטרות בואו: אני עומד להקים כאן קיוסק, עלידי שלך, ואם תתנגד — אני אבוא עם סכין.

רפיץ הבין שהאיום רציני: אלחוא כבר ישב בבית-סוהר על דקירת איש בסכין. לכן פנה מיד למשטרה בתלונה, וכן לראש העיר דאז, סייף אל-דין זועבי.

ראש העיר התפלא על איומו של אלחוא באמרו: "מה הוא חושב, שכאן שיקאגו?" ומיד נתן הוראה למתנדס העיר, פאייז אל-חורי, להגיש תביעה על בניה בלתי-חוקית. התביעה הוגשה, אך ביום הריון לא הופיע המתנדס התובע, ועל כן החליט השופט ל-בטל את התביעה.

המשטרה נמסר לאבו אלעסל שאין ב-יכולתם לפעול, כל עוד לא מימש אלחוא את איומו.

אבל רפיץ פנה לפרקליטות, ואז הוגשה נגד אלחוא תביעה שניה, והוא נענש בסך עשר לירות קנס, וקיבל ארכה של חודש לפינוי והעברת הקיוסק שלו הבנוי מעץ. הארכה עברה אך פסק-הדין לא הוצא לפועל. רפיץ אבו אלעסל, שפרנסתו קופחה בג-לל הקיוסק הבלתי-חוקי החדש, החליט לכן להחזיר את החלק הפנוי מהמגרש שלו, ל-תחנת הדלק טונול, אך התחנה לא יכלה להפיק כל תועלת מהמגרש, בגלל המיקום של הקיוסק של אלחוא. אלחוא הסכים דווקא להעבירו למקום אחר, תמורת סכום של 1000 ל"י. וזאת לאחר התערבות השופט.

אולם לאחר ההסכם התחרט אלחוא, ובי-לילה אחד הגיע לקיוסק של רפיץ, איים עליו שבאם לא ידאג לכך שחברת התחנה של הדלק תחן לו 3000 ל"י, אז הוא יה-רוג את כל משפחתו. בפעם אחרת הופיע אלחוא בלילה ואמר: בסכין זאת אחסל את בניך, באם לא תדאג שיתנו לי 3000 ל"י. אבו אלעסל המבוהל פנה מיד למשטרה, ולאחר חודשיים קיבל מכתב שזה לא עניינה של המשטרה.

לפני כשבועיים נכנס אליו אלחוא לקיוסק, ושפך עליו מים. הוא שוב התלונן, אך אין שומע ואין רואה.

מטר של בקבוקים. ביום השני האחר-רון, בשעה 9.15 בערב, עמד רפיץ לסגור בגלל מיעוט לקוחות. פתאום בא אליו אלי-חוא וביקש סיגריות. רפיץ הגיש לו, וביני-תיים חזר להכניס את הכיסאות פנימה, כש-שפך את קול המהלומה שהונחתה על גב בנו מידיו של אלחוא. רפיץ רץ לעזרת בנו, אך הוכה בכיסא-ברזל וידו נשברה.

באותו רגע הגיע הבן השני של רפיץ. אל-חוא רץ אחריו כשבקבוק שבור בידו, כדי להלום בו, אך הבן הצליח להימלט לקולנוע דיאנה, ושם נסגר אחריו השער. אלחוא ה-נעם החל לנפץ את זוגיות הקולנוע, וזאת לעיני השוטרים אשר הגיעו למקום, ועמדו כמאובנים. רפיץ התעלף, אך אלחוא חזר והחל בהשלמת מלאכתו. הוא שבר וניפץ את כל אשר יכול. בינתיים הבחין בין הקהל בבן-דודו של רפיץ, בחור צעיר בן 25. אז תפס אותו אלחוא ודקר בסכין בגבו, לעיני כל הקהל העצום. אחיו של אלחוא הצטרף אליו, ודקר את הצעיר בחזה.

לאחר התערבות של קהל רב, נכנסה ה-משטרה לפעולה, פזרה את הקהל, אך לא עצרה את הדוקרים עד היום הזה.

תעלומות

המכתב שלא נכתב

אנשים רבים נרצחו בארץ, והמשטרה לא הצליחה למצוא את רוצחיהם. השבוע התגלה מה קרה במיקרה שהמש-טרה כן מצליחה לפענח מיקרה-מאות. השי-טה בה סוגרים תיק ופותרים תעלומות — מזועזעת עוד יותר.

"זה לא יכול להיות." "בנונו זאב נעלט מתבית ומאז נעלמו עקבותיו. כל מי שראה אותו — מתבקש מיד להתקשר עם ההורים. תיאור: גובה 1.80 מטר, עיניים ב-

מה קורה בוויאט-נאם?

ביום שלישי הקרוב, 9 במאי, בשעה 8.30 בערב, באולם "יהודית" (רחוב ירושלים 10, פינת רחוב סוקולוב) בבתי-ים

ירצה

שלום כהן

ראש מערכת העולם הזה

על המלחמה בוויאט-נאם

ויוקרן סרטון על נושא זה

תושבי חולון, בתי-ים ויפו מוזמנים

הגרלת הפרסים הגדולה מס. 3

של מייסו TISSOT

תקיים ביום ג', 23.5.67, בשעה 8 בערב, ב"בית סוקולוב" בתל-אביב. הקהל מוזמן.

פרס ראשון:

2 פרסי טיסה לשוויץ

פרס שני:

2 פרסי שבוע-נופש בארץ

פרס שלישי:

5 פרסי שעון טיסו

הבטח זכותך להשתתף בהגרלה — רכוש עוד היום שעון טיסו.

פרטים בחנויות המובחרות בארץ.

בריכת "גלית"

פתוחה לקהל

- * "גלית" — הבריכה האולימפית החדשה ביד-אליהו ת"א (ע"י איצטדיון הכדורסל).
- * החלה להרשמה לבית-הספר ללימודי שחיה לכל הגילים.
- * הכונו ב-6.5.67 לתחרויות הגדולות בשחיה ובכדור-מים למינויים ולמשפחות הנחות גדולות. כל האוטובוסים מובילים לבריכה!

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי, המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 301345. ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • פוסט משה שהם בע"מ. תל-אביב, רח' פין 6 • גלופוט: צינקגרפיה כספי בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

סמורדנט נחושטן

האב משוכנע: "רצחו את בני!"

פורה של שרשרת הישגים. תעודות הסיום שלו בבית-הספר היו מלאות בציורי טובי-מאד ומעולה. חבריו זיכרוהו בתואר גאון ה-כיתה.

את זאב, אשר נשא את שמו של זאב ז'בוטינסקי, חינוך אביו, יעקב נחושטן, לשמיי-רת מיצות מדוקדקת וקפדנית. הוא נהג להתפלל שלוש פעמים ביום, לא החסיר צום אחד, הניח תפילין מדי בוקר, ושומר בקפד-נות על השבת.

זאב לא היה נער חברותי ומתרועע. הגם שהיה חבר בתנועת הנוער של בית-ר. כי-אדם, היה רגיש, עדין ומכונס בתוך עצמו. היו לו שטחי התעניינות מגוונים. הוא שלט בשפות רבות והירבה לשחק שח-מט.

חבריו הקרובים של זאב היו מעטים. את מרבית זמנו העביר בלימודים. היה נוהג לשבת בספריות כשהוא מעיין בספרים ומח-קרים. "אני מתבייש שאני עוד לא יודע לרקוד," אמר פעם. דבר נוסף אשר היה מ-מנהגו של זאב, היה זה להעלם לתקופה של יום או יומיים מדי פעם. הוא נהג לצאת מהבית ולנסוע מעט כדרכים. הוא אהב ל-